

10 grudnia 1932 r.

A47c 5/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16969.

Anton Lorenz
(Berlin, Niemcy).

~~KL 34 g 1.~~

34g 5/04

Fotel do siedzenia lub leżenia.

Zgłoszono 12 lutego 1930 r.

Udzielono 20 września 1932 r.

Pierwszeństwo: 12 lutego 1929 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy foteli do siedzenia lub leżenia o metalowych wygiętych ramach np. z rury stalowej.

Według wynalazku podstawa składa się z zamkniętej w sobie ramy, przyczem siedzenie, ewentualnie z oparciem, wykonane jest również z zamkniętej w sobie ramy. Wynalazek umożliwia wykonanie mebli o pięknym kształcie, dobrem sprężynowaniu i szczególnie dobrze usztywnionych. Przytem siedzenie i tylne oparcie może być wykonane z jednej wspólnej, zamkniętej w sobie ramy. W jednej postaci wykonania wynalazku podstawa wygięta jest w kształcie litery U lub W, otwartej ku przodowi. Ponad górne pręty podstawy, związane z ramą stanowiącą siedzenie, wydłużona jest

rama w postaci prętów wygiętych w górę i w tył, które służą jako poręcze, a których tylny łącznik poprzeczny stanowi poprzeczne usztywnienie tylnego oparcia, a przez to i siedzenia; zamiast tego podstawa może mieć kształt litery U lub W otwartej ku tyłowi. Górne pręty mogą przytem służyć jako poręcze lub poprzeczne usztywnienie oparcia tylnego. Można też nadać podstawie kształt litery S, której górna część tworzy poręcze i podporę dla tylnego oparcia.

Poza tem, według wynalazku, usztywnienie poprzeczne zagięte jest wdół pod płaszczyznę siedzenia, a więc po stronie przedniej ku tyłowi, a po stronie tylnej ku przodowi.

Dzięki temu usztywnienia poprzeczne nie

zawadzają w czasie posługiwania się krzesłem, t. j. nie stykają się ani z uginającą się wdół sprężystą powierzchnią siedzenia ani też z nogami osoby używającej krzesła. Można też np. według wynalazku, zwłaszcza jeżeli chodzi o stołki taburetowe, wygiąć boczne pręty siedzenia mniej więcej półkolisto po stronie przedniej lub tylnej wdół i wtył, względnie naprzód. W danym razie, jeżeli chodzi o meble do siedzenia lub leżenia o podstawie, której pręty boczne wygięte są w kształcie litery U lub W otwartej ku tyłowi, można zagiąć wdół i naprzód tylne końce górnych prętów podstawy, stanowiące poprzeczne usztywnienie. To poprzeczne usztywnienie stanowi wówczas zarazem także usztywnienie siedzenia przymocowanego do podstawy. Przytem można osadzić górną ramę podstawy obrotowo na dolnej części podstawy. Jeżeli rama siedzenia posiadającego oparcie jest podzielona u tylnej krawędzi siedzenia na części, przegubowo ze sobą połączone, i przytwierdzona jest do ramy podstawy, połączonej zawiasowo z podłogą, to nadaje się znakomicie do użytku, jako dodatkowe krzeselko w samochodzie. Przytem również rama siedzenia ze strony przedniej, a rama podstawy ze strony tylnej zagięte są wdół i wtył, względnie naprzód pod powierzchnią siedzenia.

Na rysunku uwidocznione są na fig. 1—11 w perspektywie przykłady wykonania, a fig. 12—14 przedstawiają dalsze przykłady wykonania w różnem położeniu w widoku bocznym.

Fig. 1 przedstawia jedynie siedzenie.

Boczne pręty *a* ramy siedzenia są wygięte z przodu, w miejscu *a*₁ mniej więcej półkolisto wdół i wtył tak, że poprzeczny łącznik *b* prętów bocznych leży pod siedzeniem *c* ztyłu przedniej krawędzi siedzenia. Boczne pręty *a* ramy siedzenia wygięte są ztyłu do góry, jako pręty *d* oparcia tylnego, które na górnych końcach wygięte są poza powierzchnię oparcia tylnego *e*, wo-

bec czego poprzeczka *f* prętów bocznych *d* oparcia znajduje się ztyłu powierzchni oparcia tylnego.

W postaci wykonania według fig. 4, której siedzenie odpowiada fig. 1, podstawa *i* wykonana jest w postaci otwartej ku tyłowi litery U. Tylne końce górnych prętów zagięte są w miejscu *k* wdół i ku przodowi, dzięki czemu łącznik poprzeczny *m* znajduje się poniżej powierzchni siedzenia *c*. W tym przypadku zatem siedzenie posiada ze strony przedniej i tylnej należyte usztywnienie boczne.

Fig. 5 przedstawia postać wykonania, w której podstawa zaopatrzona jest ztyłu jeszcze w specjalną rozporę czyli poprzeczkę *h*, w celu lepszego usztywnienia poprzecznego powierzchni siedzenia.

W postaci wykonania przedstawionej na fig. 6 podstawa *i* ma kształt litery U otwartej ku przodowi. Powyżej górnych prętów podstawy *i*, przymocowanych do ramy siedzenia, rama podstawy wydłużona jest w postaci prętów *n* wygiętych wgórę i ku tyłowi, których tylny łącznik poprzeczny *o* usztywnia oparcie *d* w pobliżu powierzchni siedzenia tak, że to usztywnienie wykorzystane jest także dla siedzenia.

W postaci wykonania według fig. 7 podstawa *i* jest wykonana zasadniczo w kształcie litery U otwartej ku tyłowi, przyczem górne pręty — jak na fig. 6 pręty *n* — tworzą poręczę, podczas gdy łącznik poprzeczny *p* górnych prętów usztywnia tylne oparcie i siedzenie.

W postaci wykonania według fig. 8 siedzenie zawieszone jest przegubowo w miejscach *q* na końcach podstawy *i*. Ztyłu opiera się ono o zatyczki, które można wprowadzić w otwory *r* ramy podstawy, dzięki czemu położenie siedzenia jest zmienne. W tej postaci wykonania trzeba znów zastosować dla oparcia i siedzenia specjalną rozporę *h*₂, jeżeli zależy na jego specjalnem usztywnieniu poprzecznem w pobliżu tylnej krawędzi siedzenia.

W postaci wykonania według fig. 9 rama siedzenia a , mająca zasadniczo kształt litery S, połączona jest z podstawą i w miejscu q_1 . Górna część S stanowi poręcz, a łącznik poprzeczny t tych górnych prętów tworzy rozporę dla oparcia i siedzenia. W tego rodzaju postaci wykonania mebla do siedzenia uzyskuje się specjalnie dobrą sprężystość tak samo, jak w postaci wykonania według fig. 10, która się różni od postaci wykonania według fig. 9 jedynie tem, że podstawa ma zasadniczo kształt litery W tak, że główne zagięcie i_1 podstawy, jak również łącznik poprzeczny i_2 znajdują się po tylnej stronie mebla, żeby jak najmniej zawadzały osobie używającej krzesła.

W postaci wykonania według fig. 11 górna część podstawy i zaopatrzona jest u dołu w tulejkę u , która osadzona jest obrotowo zapomocą trzpienia na dolnej części v podstawy.

Fig. 12—14 przedstawiają mebel do siedzenia w postaci składanego krzesła, stosowanego np. w samochodach. Rama siedzenia a z oparciem f podzielona jest w punkcie w na części połączone przegubowo, wobec czego można oparcie f opuścić według fig. 13 na siedzenie. Siedzenie to umocowane jest na podstawie wykonanej z rury stalowej również w postaci zagiętej, przedstawiającej się zboku jako ramiona kąta; górny pręt podstawy zagięty jest w miejscu a_2 ku dołowi i przodowi. Podstawa przytwierdzona jest przegubowo w punkcie x do podłogi, wobec czego całość według fig. 14 można złożyć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprężynujący mebel do siedzenia lub leżenia z wygiętych, ciągłych rur metalowych, znamieny tem, że podstawę (i), t. j.

część znajdującą się poniżej siedzenia, stanowi oddzielną, najkorzystniej zamkniętą w sobie ramą w postaci skierowanej ku przodowi lub tyłowi litery U, W lub S, przymocowana do oddzielnej zamkniętej w sobie ramy, tworzącej siedzenie wraz z oparciem.

2. Mebel według zastrz. 1, znamieny tem, że górne części podstawy (i) połączone z ramą (a, b, d) siedzenia wydłużone są w zgięte ku górze i ku tyłowi pręty, które służą jako poręcze (n), a których tylny łącznik poprzeczny (o) służy za zaporę oparcia tylnego, a tem samem również siedzenia (fig. 6).

3. Mebel według zastrz. 1, znamieny tem, że poprzeczne usztywnienie siedzenia (b) zagięte jest ku dołowi pod powierzchnię siedzenia (a).

4. Mebel według zastrz. 1, znamieny tem, że usztywnienie poprzeczne (m) na tylnem końcu górnych prętów podstawy zagięte jest ku dołowi i przodowi.

5. Odmiana mebla według zastrz. 1, znamienna tem, że rama (i, u) stanowiąca górną część podstawy osadzona jest obrotowo w dolnej części podstawy (v) (fig. 11).

6. Odmiana mebla według zastrz. 1, znamienna tem, że rama siedzenia (a), wyposażonego w oparcie tylne (d), podzielona jest u tylnej krawędzi siedzenia na części przegubowo ze sobą połączone i przytwierdzona jest do ramy podstawy (i), zawiasowo połączonej z podłogą, przyczem rama siedzenia (a) na przodzie (a_1), a rama podstawy na tyle (a_2) wygięte są z płaszczyzny siedzenia i zgięte ku dołowi i tyłowi, względnie ku przodowi (fig. 12—14).

Anton Lorenz.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

